

S V M M A
B V L L A R I I,
S E V
C O N S T I T V T I O N V M

QVÆ POST IVRIS CANONICI LIBROS
A SVMMIS PONTIFICIBVS, VEL, EX EORVM
authoritate, à **SANCTIS CONGREGATIONIBVS, ET ALIIS;** ad
nostra vsque tempora in Ecclesiæ communem obseruantiam emanarunt.

A D. **STEPHANO QUARANTA** I. V. D. Canonico, & Iudice Synodali Neapolitano magna lucubratione composita, & ab eodem, necnon à D. **PROSPERO DE AVGVSTINO** I. V. D. Presbytero Neapolitano perutilibus additionibus, & adnotationibus illustrata.

Quatuor utiles tractatus quos antea idem Quaranta scorsim ediderat, I. De rebus Ecclesiæ non alienandis. II. De Archiepiscopali authoritate. III. De Concilio Prouinciali. IV. De Officio & Potestate Capituli Sede vacante, in suos locos sub serie Alphabetica inserti sunt.

Cum eiusdem Authoris Indice duplici: Vocabulorum sine Titulorum Vno: Rerum notabilium Altero.

Ad calcem addita est eorundem Constitutionum ad modum Extravagantium communium: Sacri etiam Concilij Trid. ad Decretalium titulos, breuis, sed non infructuosa eiusdem Authoris redactio.

Hac editione postrema huius Summa titulis aperta est Constitutionum quarundam appendix, qua post Authoris emulgatum opus a felic. mem. PAVLO V. Sum. Pontif. prerogata fuerit.

dele Libreria N.

LVGDVNI:
SYMPTIBVS ANTONII PILLEHOTTE,
Sub signo Sanctissimæ Trinitatis,

M. DC. XXII.

PERMISSV SUPERIORVM

ILLVSTRISSIMO, ET
REVERENDISSIMO D. OCTAVIO

AQVAVIVÆ S. R. E. CARD.

AMPLISS.

Vm multi iam anni sint (Cardinalis Amplissime) quibus mihi cum Stephano Quaranta, viro vita integritate, ac doctrina conspicuo, non levis intercessit consuetudo; Cumque is in causis Ecclesiasticis diiudicandis domi, forisque, diu multumque versatus esset, & ob id maximam Apostolicarum Constitutionum, tum veterum, tum nouissimarum, adeptus esset cognitionem, videretque quantam utilitatem omnibus, & præcipue Ecclesiasticis allaturus esset; si eas in unum redactas, Summistarum more colligeret; atque ita eas ex immenso penè Bullarij Oceano liberatas, parvula hac rate ad tutum, tranquillumque cognitionis portum perduceret, hisce ipse stimulis cõcitatus, nèpe publicæ utilitatis, confecit hanc Summulam ad totius Pontificij iuris Cõstitutionum quæ nouissimarum scientiã illustrandam, accommodatã. Qua in re, me qui eo doctore vsus plurimum profeci, voluit studiorum socium adhibere, atque calcaria, vt ita dicam, addendo, effecit, vt has additiones perficerem, quas, qualescumque illæ sint, tibi dicandas esse vna cum opere destinaui, magnum inde fulgorem consequuturas, si illustrata tui nominis gloria ederentur. Hoc ipsum, vt facerem, author tui amantissimus, ac pariter obseruantissimus, maximè gratum se habere ostendit. Urgebat namque, & quasi iure debitũ exigebat, non nisi te vnũ hac nostra tempestate penè esse superstite, qui clarissima ex familia ortus, in Amplissimo isto purpuratorũ Senatu, heroicis virtutibus, & consilij magnitudine præstas, rebus

P R Æ F A T I O.

VANQVAM neminem fore arbitror, qui vel debilitate intellectus præpeditus, vel temeritatis furore præoccupatus affirmando simplicium mentibus insinuare, iisque ut suæ plausibili, nihilominus erroneæ, & omni studio ab hominum consortio procul relegandæ opinioni calculum addant, multis variisque verborum pigmentis persuadere audeat, quod qui ab initio iura, Politico ad bene tranquilleque viuendum, & ad conseruandam hominum societatem inter ipsos admodum necessaria constituerunt, aut etiamnum pro communis publicæ vnionis, & concordie bono statuunt, & promulgant, dum alia subinde aliis vel abrogando, vel inuouando, vel interpretando sustinuerint, inconstantia laborasse, & multitudine ac superfluitate legum subditos onerasse: attamen si quispiam eiusmodi præconcepto errore imbutus reperiatur, maxime cum à plerisque absurda, atque paradoxa multo facilius arripiantur, ac approbentur, quàm feliciùs negligantur, & extirpentur, huic nunc temporis neque melius responsum dare, neque salubribus consilium ad se corrigendum, & ab illo erroris laqueo liberandum communicare valemus, quàm quod Summus Pontifex in cap. Non debet. De consanguinitate, & affinitate, subministrat, dum inquit. Non debet reprehensibile iudicari si secundum varietatem tēporum statuta quandoque varientur humana, præsertim cum vrgens necessitas, aut euidens utilitas id exposcit, quoniam ipse DEVS ex his, quæ in veteri testamento statuerat, nonnulla mutauit in nouo. Egregia certe vox, & à quolibet, ne de Sacrarum legum conditoribus, & cæteris Superioribus tam Ecclesiasticis quam Sæcularibus Potestatibus, quibus à DEO OPTIMO MAXIMO libera facultas ius dicendi, & exercitium iudicandi propter bonorum defensionem, & malorum coërtionem cōcessa fuit, malè sentire, aut perperam loqui audeat, ambabus vlnis amplectenda, memoriæ infigenda, & perpetuò mente recolèda. Ex eo enim satis superque apparet, quæ de causa, quibusve rationibus moti fuerint quandoque legumlatores, ut quæ prius constituta non sine maturo consilio ab ipsis sint, tam ampliando, quam restringendo in meliorem concordantiam reformauerint. Nam cum humani casus non semper vno eodemque contingere modo soleant, sed instar Lunæ modo in excessum, vel defectum declinent, aliter fieri non potuit, ut emergente aliqua facti contingentia, quæ in promulgata lege non comprehenderetur, neque per extensionem congruam, ac rationabilem per illam decidi poterat, quin noua lege inuenta, sancitæque remedium nouo casui, maloque exorto adhiberetur, ad quod aggrediendum illos summa quadam necessitate compulso fuisse nemo sanæ mentis inficias ibit. Quo facto cum posteriores leges prioribus derogauerint, illæ his omne robur, vim, ac potestatem, quam in omnes, qui parere tenebantur sub comminatione violationis exercebant, ademerunt, atque hoc pacto in desuetudinem abierunt. Quibus non paruum adminiculi

APPENDIX
 AD SUPERIOREM
 SUMMAM EX CONSTITUTIONIBVS
 FOEL. RECORD. SANCTISS. DOMINI
 NOSTRI PAPÆ PAULI V.

Ad Titulum, Agnus Dei. pag. 10. Add.

V O D Sacrum opus, Agnus Dei in cera signandi, & fractum renouandi perpetuè spectet ad monachos dumtaxat Congregationis B. MARIE Fulienſis in Vrbe Cisterſiensis Ordinis Sancti Benedicti extat Bulla Pauli Papæ V. Quæ incipit, *Romanum decet Pontificem*, Dat. Romæ apud sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris. die 28. Martij 1608. Pontificat. anno 3.

Qua confirmatur voluntas Clemen. VIII. & Leonis XI. Qui eos ad hoc munus iam commiserant.

Ad titulum Ambitio. pag. 41.

C ONTRA Canonicos Regulares Cõgregationis S. Saluatoris Ordinis sancti Augustini dignitates & officia ipsius Ordinis, conquisitis extra Religionem fauoribus ambientes, eorumque complices & fautores; Bulla eiusdem Summi Pontificis, quæ incipit *Quoniam nemo debet*. Dat. Romæ apud S. Marcum, &c. die 22. Septembris 1607. anno tertio.

Qua omnes eiusdem Congregationis in posterum ambientes Principum, ac etiam Cardinalium fauoribus dignitates & officia eiusmodi, illorumq; cõplices & fautores ad quascumque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, administrationes & munera in ipsa Congregatione obtinenda, perpetuè inhabiles declarantur, ac obtentis ipso facto priuantur, ac priuatis voce actiua & passiua carcere decernuntur.

Alia Bulla eiusdem Sanctissimi Domini nostri Papæ Pauli V. contra Fratres Prædicatores Ordinis S. Dominici. Qui ad effectum consequendi officium Magistri generalis pro se, vel aliis ad fauores extra Religionem recurrunt, vel aliis minus legitimis viis & modis illud obtinere quærunt. Incipit, *Admonemur Pastoralis*. Dat. Romæ apud sanctum Petrum. die 7. Ianuarij 1608. anno tertio.

Qua referuntur aliæ duæ literæ, datæ in forma Breuis Prioris, Gregorij decimi tertij Papæ die 5. Iulij 1580. anno Pontificatus sui 9. quibus Magistro generali ac Prouincialibus & reliquis Ordinis suprædictis Prælati mandatur, ne ad instantiam & requisitionem quaruncumque personarum extra suprædictum